

[K. Axel Nielsen.]

til de synspunkter, som et stort mindretal såvel inden for G 60 som her i det høje ting har givet udtryk for, nemlig den udtalelse, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen og det ærede medlem hr. Simon From har fremsat, og som jo alle tingets medlemmer har fået i duplikeret form, går jeg ud fra.

Jeg synes ikke, denne bebrejdelse er holdbar. Det ville da have set endnu mærkeligere ud, hvis den højtærede Grønlandsminister havde fremsat et lovforslag, der fulgte mindretallets synspunkter, men var i strid med ikke alene flertallets i denne sal, men også med det overvejende flertal i Grønlandsudvalget af 1960, heriblandt samtlige grønlandske medlemmer af G 60. Det ville da vistnok have vakt opsigt.

Jeg går ud fra, at den højtærede minister for Grønland deler den opfattelse, som det store flertal i Grønlandsudvalget af 1960 har givet udtryk for, og derfor følger sin egen overbevisning ved de forslag, han her fremsætter.

Det er en helt naturlig reaktion, og jeg synes ikke, der er nogen baggrund for at bebrejde nogen noget i den anledning. Det er jo sådan vedrørende de punkter, der er diskussion om, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt formanden skal udpeges af kongen eller vælges af rådet, at det er ikke let at finde nogen kompromisløsning, for der findes ingen mellemvej.

Naturligvis er — det er jeg sikker på — både den højtærede minister og regeringspartierne parat til at forhandle om det forslag, der foreligger, og kan der findes en ordning, som tilfredsstillende begge sider, så skulle det da kun glæde mig og mit parti, men jeg kan ikke rigtig se, hvordan det på dette punkt skulle være muligt at finde en mellemløsning.

Hvad dernæst angår spørgsmålet om, hvorvidt der skal være direkte referat til ministeren fra rådet og dets sekretariat eller ej, er en mellemløsning også vanskelig; måske vi her kan finde frem til en eller anden løsning, der tilfredsstillende alle parterne, men det må vi forhandle os frem til i udvalget.

Ninn-Hansen: Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen tilkendegav nærmest den opfattelse, at når regeringen havde fremsat

et forslag, var det det, man måtte stå på, kompromismuligheder var der ikke. Det er muligt, men så kunne man vise det hensyn over for oppositionen, at man på de punkter, hvor vi ønsker ændringer, går med til disse ændringer. Men det giver det ærede medlem i hvert fald ikke noget til-sagn om.

Jeg har forstået den højtærede minister således, at ministeren vil forhandle om en ændring på de punkter, vi betragter som afgørende, og det er jeg selvfølgelig tilfreds med. Derimod kan jeg ikke sige, at den højtærede ministers argumentation for Grønlandsrådet virkede særlig overbevisende i den retning, at det skulle være det forslag, der skulle gennemføres. Den højtærede minister mener åbenbart ikke, at vi skal have et parlamentarisk udvalg, sådan forstod jeg den højtærede minister. Dernæst fremsatte ministeren nogle bemærkninger om, at hvis man skulle have et parlamentarisk organ, så skulle der være forholdstalsvalg. Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede minister mener, at der skulle være det, men i øvrigt tog den højtærede minister i sine udtalelser — sådan forekom det mig — afstand fra, at der skulle være et parlamentarisk udvalg, og tilkendegav, at det, vi egentlig skulle have, var en afløsning for Grønlandsudvalget af 1960. Ja, Grønlandsudvalget af 1960 kan vel nærmest karakteriseres som en kommission. Der udføres et arbejde, som også udføres i andre kommissioner, og jeg vil dog ikke anse det for at være særlig rimeligt, hvis vi skal til at gennemføre stående kommissioner i dansk forfatningsliv.

Jeg synes heller ikke, at den højtærede minister begrundede, at vi skal have en sådan kommission siddende, for den højtærede minister sagde, at så længe vi har Grønlandsudvalget af 1960, er der så mange opgaver, der må henlægges dertil. Nu får man altså en stående kommission, så kan man blive ved med at henlægge opgaver til den, og det synes jeg ikke kan være nogen særlig tilfredsstillende begrundelse.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi ønsker et parlamentarisk organ, og jeg ved ikke, om det gør noget indtryk på den højtærede minister, at man i lovforslaget sammenblander udøvende og lovgivende magt. Jeg forstår ikke hensigten med at gøre det.